

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petivrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko šolstvo v letošnji proračunski debati.

III.

Poslanec gospod dr. Anton Gregorič je v poslanski zbornici dué 26. aprila t. l. govoril:

Visoka zbornica! Glasom nekega časniškega poročila je visoka vlada izročila centralni komisiji za obrtni pouk, ki je zborovala v prvi polovici tega meseca, predlog, naj se premesti strokovna šola za umetno mizarstvo in rezbarstvo iz Mariana v Gorico. Ta strokovna šola bi se imela ne samo prenesti, ampak tudi reorganizovati tako, da bi se namesto sedanjih italijanskih razredov ustanovile italijanske in slovenske paralelke, po uzoru jednake Ljubljanske šole.

V komisiji se je temu predlogu ugovarjalo, in sicer, glasom rečenega poročila, zlasti to, da je Gorica italijansko mesto in da bi se za to šolo zglasivši se slovenski dijaki mogli pošiljati v Ljubljano.

Ta časniška vest je uzrok, da sem se danes oglasil, da prosim vlado, naj ostane pri prvotnem svojem predlogu in naj se uvažuje v imenovani komisiji izrečenih ugovorov.

Tisti ugovori so se izrekli, kakor so listi naznanjali, v imeni predsednika trgovske in obrtne zbornice v Gorici. Temu gospodu seveda ne morem braniti, da v svojem ali v imeni trgovinske in obrtne zbornice izreka mnenje, zakaj formalno je v to opravičen, saj je bil zakonito izvoljen v obrtno zbornico in od te za predsednika, mislim pa, da smem najodločneje zagotoviti, da ni govoril v zmislu slovenskih trgovcev in obrtnikov grofije goriške in gradišćanske.

Dvomim celo, da so ti ugovori v zmislu velike večine italijanskih trgovcev in obrtnikov, kajti doslej je z malimi izjemami slovensko in italijansko prebivalstvo te provincije mej saboj v miru živelo. Priznati bi mogel, da ugovor ni samo v zmislu gospoda predsednika, nego morda tudi v zmislu sedanje večine trgovske in obrtne zbornice Goriške, pretekati pa moram, da je sedanje zastopstvo v tej zbornici tako, kakor si je žele slovenski trgovci in

obrniki na Goriškem. Volilni red, po katerem se vrši volitev v to trgovsko in obrtno zbornico, je namreč tak, da je slovenskim trgovcem in obrtnikom nemogoče, priti do veljave. (Čujte! Čujte!)

Da pokažem, kako je razmerje mej številom obrtnikov in številom tistih, ki imajo volilno pravico, naj navedem samo nekoliko vzgledov. V okraju Goriška okolica je 607 slovenskih trgovcev in obrtnikov, mej katerimi pa je le 65 takih, ki imajo volilno pravico za trgovsko zbornico; v okraju Kanaškem je vseh slovenskih trgovcev in obrtnikov 187, a volilno pravico jih ima le 23; v Tolminskem okraju je 381 trgovcev in obrtnikov, a volilno pravico jih ima le 34; v Komenskem okraju je 242 trgovcev in obrtnikov, volilno pravico jih ima le 57; v Sežanskem okraju je 268 trgovcev in obrtnikov, volilno pravico jih ima 79; nekoliko bolje je v Bovškem okraju, kjer je izmej 96 trgovcev in obrtnikov 31 takih, ki imajo volilno pravico. Tisti, ki imajo volilno pravico, plačujejo v nekaterih okrajih komaj polovico toliko dobitkovine kakor tisti, ki nimajo volilne pravice.

Vsled tega je slovenskim trgovcem in obrtnikom nemogoče, zmagati v svojimi kandidati pri volitvah v trgovsko in obrtno zbornico in dobiti zastopnike v tej zbornici. V takih razmerah je lahko mogoče, da ugovori zoper ustanovitev slovenskih paralelek niso samo v zmislu rečenega gospoda predsednika, ampak tudi v zmislu večine sedanje trgovske in obrtne zbornice. Da pa tisti ugovori niso v zmislu želja slovenskega prebivalstva na Goriškem, se vidi tudi iz tega, da koj potem, ko se je izvedelo za tiste razprave, so se proti njim oglasili slovenski obrtniki in trgovci, župani in občinski zastopi, po deputacijah in s pisanimi ulogami, proseč, naj visoka vlada ostane pri svojem predlogu.

Glavni ugovor, da je Gorica italijansko mesto, je vzeti cum grano salis. Tu imamo statističke podatke o ljudskem številjenju l. 1890. in tu se pravi, da ima mesto Goriško vsega vkupe 20.019 prebivalcev. Mej temi se navaja 1497 prebivalcev z nemškimi občevalnim jezikom, 3567 s slovenskim in 14860 z italijanskim občevalnim jezikom. Vrb tega je 94

oseb druge slovanske narodnosti: Čehov, Poljakov, Hrvatov in Srbov.

Mej vsem prebivalstvom mesta Gorice torej celo po uradnih statističkih podatkih ništa dve tretjini italijanski. Če pa se upošteva način, kako se je v mnogih jezikovno mešovitih krajih, specijelno v Gorici, vršilo ljudsko številjenje, se more po vsi pravici trditi, da je slovenskega prebivalstva v Gorici dosti več, kakor ga izkazujejo uradni zapiski.

Sicer se pa šola nima ustanoviti samo za mesto, nego ima služiti prebivalstvu cele dežele. Grofija goriška ima 213.862 prebivalcev in sicer 135.020 Slovencev in 76.514 Italijanov. (Čujte!)

Kdor se ozira na prebivalstvo dežele, spozna, da je ustanovitev slovenskih paralelek na imenovani strokovni šoli opravičena. Sicer pa je v Gorici treba le javno življenje opazovati in vsak, kdor to stori, se hitro uveri, da mesta ni moči imenovati izključno italijanskim.

Priznam, da je vladajoča stranka in občinski svet italijansk in da je trgovska in obrtna zbornica v italijanskih rokah. Da pa bi bilo mesto izključno italijansko, tega ne morem priznati.

Treba samo iti na razne trge in vidi se, da prevladuje povsod slovenski element. V cerkvah je vedno slovenska božja služba najbolje obiskana, misijoni v slovenskem jeziku napolne cerkve vedno. Treba je le v šolo iti. Tam se izve, da je v obeh srednjih šolah, v deški in v dekliški šoli in v šoli društva „Sloge“ vpisanih do 700 slovenskih otrok, ki so v Gorico pristojni in večinoma tam tudi rojeni.

Slovenski element je v Gorici v vseh slojih prebivalstva dobro zastopan, pri nekaterih strokah pa celo prevladuje, tako mej peki, krčmarji, izvoščeki itd. Goriške trgovine so večinoma v italijanskih rokah, občevalni jezik v trgovinah in pri njihovih vratih je slovenščina. Stranke se v slovenskem jeziku vabijo v trgovine. Celó advokati se ne brajajo slovenskih pisarjev, ker imajo največ s slovenskimi strankami opraviti in bi morali brez njih svoje pisarne zapreti. Okrajno glavarstvo in okrajno sodišče ima izključno s Slovenci opraviti.

LISTEK.

Rojstvo Dunajske „Slovenije“.

Pri večeru, ki so ga vkupe preživeli Ljubljanski „Slovenijani“ v spomin na petindvajsetletnico „Slovenije“, pravil je gospod profesor in šolski nadzornik Fran Levec o njeem postanku blizu tako-le:

„Leta 1867 prišel sem na Dunaj. Slovensko dijaštvo našel sem tam jako razkropljeno. Res se je par navdušenih mož — Celestin, Jurčič in Ogrinc — sbajalo ondaj na Celestinovem stanovanju ali pa pri Stritarji, kjer so počeli svoje slovstveno delovanje. Tudi par veseljakov se je zbiralo po nekodi; vse drugo pa je živelo osamljeno, in društva nikjer; vsak se je ravnal pač po svojem bivališči.

V onih dneh nas je prilično stanovala dvanaajstorica v Barichgasse, mej tem ko so bili drugi raztreseni po vseh okrajih, posebno še medicinci ob Alzerici, drugi pa po Vidnu in Kostanjevici.

Spominjam se, da sem tedaj nekoč prašal jur. Vencajza, zakaj se ne sbajamo. „Jedenkrat na leto se snidemo vsi, potem postanemo pri vinu gostobesedni in se po stari navadi skregamo,“ bil je odgovor. Jurčič pa je bil v tej zadevi do cela pesimi-

stiškega mišljenja. „Teško bo kaj,“ bila je njegova misel.

Konečno smo se vendar sešli po težkem našem prizadevanju na Sv. večer istega leta v Schölaterngasse. Naši pevci, na čelu jim izborni kvartet phil. Brezovar, jur. Cegnar, phil. Petrovič in jur. Vencajz, otvorili so ta večer toli bogato zakladnico lepih umetnih in narodnih pesnij, da se do rane ure nismo mogli ločiti. Še isti večer se je porodila na to misel na dijaško društvo in mlajši rod odslej ni odnehal.

V svoji misli sem poiskal poziv, kateri smo v posledici razposlali, da se ustanovi dijaško društvo „Sava“. No, kakor nobeno „društvo“ prej, tako tudi „Sava“ ni preživela jednega leta. Provročili pa so to vnanji uplivi.

V istih letih so bili posebno tudi razpori mej Hrvati in Srbi. Mi smo se udeleževali shodov obeh bratskih narodnostij, snubili pa so nas kar najbolj Hrvatje. Tako je nastal hrvatsko-slovenski „Jug“. V početku je bilo mnogo navdušenja zanj mej nami, vendar „Jug“ ni spolnil svojega namena. Zmotili smo se — tista stran, ki smo zagovarjali to združenje. Tri mesece smo se pričkali, naj li imenujemo svoje shode ali „sastanak“ ali „skupščina“. Celih 15 mesecev pa smo sestavljali pravila. Hrvatje izza onih dnij so bili kaj zastavni možje. Bilo jih

je mej njimi tudi starejšin in starih, ki so z večine bili že polajali duhovsko semenišče, a jih je vlada ob nadarjenosti poslala na Dunaj, da se pripravijo na učiteljska mesta za bodoče vseučilišče. Večjo besedo pa so imeli tedaj „u Hrvatih“ Kršnjavi, sedanji sekcijski načelnik za uk in bogočastje, Spevec, predsednik septemviralnemu stolu, Smečič, profesor na vseučilišču, Divković, ravnatelj na gimnaziju v Zagrebu, pa Šmid, državni odvetnik v Belovaru. Kot kar najodločnejši radikalci in še izvirnejši govorniki so nas Slovence le-ti njihovi prvaki daleko nadkriljevali in jedina trojica že umrli dr. Gregorič, odvetnik v Ptuj, tudi že umrli Ivan Zupan in še živi Ferdo Ulrich so se jim po malem odzivali. Ob toliki množici govornikov se pač ni čuditi, da so seje trajale do polnoči in dalje. In to je bilo v povod, da so se Slovenci razkropili in se poskrili v pravcata „volkostečenja“ na Erdbergu pri Apeljnu, pri Sv. Trojici, v Alzerici in drugod. Zato se je zopet razvnela misel, da se osnuje samo slovensko društvo poleg „Juga“, na kar so se posebno težili oni, ki iz „Sava“ niso prestopili v „Jug“.

Dolgo smo se pogovarjali, slednjič pa izdali 5. maja 1869 sledeti poziv:

Dragi rojaci in tovariši!

Kakor nas uči zgodovina, ima omladina vsacega naroda na svoje domovine osodo, na njeno srečo

Dejanski je v Gorici poleg 6000 Slovencev k večjemu 12.000 Italijanov, in ti so obkoljeni od 62.000 Slovencev v okolici.

V tisti komisiji se je nadalje reklo, naj bi se slovenski dijaki, oglašivši se za to strokovno šolo, ki se ima premestiti v Gorico, napotili v Ljubljano.

Temu odgovoru se moram odločno zoperstaviti, zakaj slovensko prebivalstvo goriške dežele je v vsakdanji, neprestani zvezi z Gorico, z Ljubljano pa nima nikake zveze, ker je Ljubljana od Gorice preveč oddaljena. V interesu prebivalstva pa je, da se otvori slovenske paralelke na tej strokovni šoli, ako bi se premestila v Gorico; to zahteva obrt, kateri je ta strokovna šola namenjena, obrt, s katero se tako v mestu kakor v okolici mnogo ljudij bavi, namreč mizarstvo. To cvete zlasti v Solkanu, v Gorici, v Batujah, na Selu in drugod in prebivalstvu teh krajev bi bilo samo v korist, ako bi imeli mladi ljudje priliko, se v rečni šoli strokovno in splošno izobraziti. Pri tej priliki naj vlado opozorim tudi na obstoječo obrtno nadaljevalno šolo, katero podpira država; kakor se kaže, je ta šola dobro obiskovana, temu pa, kar se od nje zahteva in zahtevati sme, temu nikakor ne odgovarja.

Učni jezik je izključno italijanščina, slovenski obrtvalci in učenci torej nimajo priložnosti, se izobraziti; priporočam torej visoki vladi, naj upošteva to okolnost in naj, ako bi se na Goriški obrtno nadaljevalni šoli napravile paralelke ali ako bi se ustanovila posebna obrtno nadaljevalna šola s slovenskim učnim jezikom, bode tej šoli tako naklonjena, kakor obstoječi obrtni nadaljevalni šoli.

Končam ta kratka izvajanja s prošnjo: Visoka vlada naj ostane pri svojem predlogu, da se strokovna šola v Marianu premesti v Gorico in tako reorganizuje, da se poleg italijanskih razredov tudi slovenski ustanove.

Priporočam to stvar prav toplo blagoaklonjenosti visoke vlade. (Dobro! Dobro!)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. maja.

Valutne predloge.

Danes se je v državnem zboru začela razprava o valutnih predlogih. Večina je vladi pač zagotovljena, ker bodo za predloge glasovali levičarji, Poljaki, velika večina konservativcev, Coroninijev klub in Trentinski klub. Poljaki bodo zaradi lepšega predlagali amandement, naj država vzame note namesto v dveh letih v treh letih iz prometa. Vlada se temu ustavi, da bi bilo to prav koristno, ker bi v tem slučaju mogla deponiranje zlata pri banki še za nekaj časa odložiti. Če glasuje opozicija za ta amandement, obvelja gotovo.

Tiskovni odsek.

V včerajšnji seji tiskovnega odseka se je dogovorno z vlado rešilo vprašanje o licencah in se je določilo, da imej vsakdo pravico zahtevati dovoljenja za prodajanje vseh tuzemskih listov, če je po obrtnem redu v to opravilo. Glede odprave kavicije je odsek sklenil, da jo je v zmislu Jacquesovega predloga povsem odpraviti in da so listi dolžni položiti varščino v slučaju obsodbe na globo šele potem, ko je sodba postala pravnoveljavna. Vprašanje o utesnitvi konfiskacij in objektivnega postopanja se je pustilo in suspensio, pač pa je odsek sklenil, naj

ali nesrečo več ali manj upliva; tudi omladina našega naroda ima torej njegov razvitek, njegovo dušno in telesno blagostanje — da, rekli bi skoro, njegovo prihodnost v svojih rokah. Na njej je, da izmed sebe vzreja značajne može, ki bodo brez ozira, vselej in povsod borili se za svetinje slovenskega naroda. Toda ako mi, člani slovenske omladine, položimo roko na srce ter se vprašamo, kako spolnujemo svojo veliko dolžnost, odkrito moramo reči, da ne tako kakor bi jo morali. V stranke razcepljeni o najvažnejših vprašanjih i zadevah, ki se tičejo našega naroda, naše domovine, še v principu nismo zložni in jedini. Ako hočemo zadostovati svoji veliki odgovornosti, moramo si misli očistiti, moramo se združevati, moramo si postaviti program ter iz vseh svojih močij delati i živeti po njem. To potrebo je živo čutil tudi lanski študentski zbor v Ljubljani, ter je soglasno sklenil osnovati društvo, ki bi obsegalo vso slovensko omladino. Ker pak se po §§ 33 društ. postave od 15. novembra 1867. tako društvo, kakor bi bila „slovenska omladina“ v zmislu študentskega zbora, ne more osnovati, zatorej svetuje „odbor za osnovo društva slovenske omladine“: Naj se po vseh mestih, kjer prebivajo mladi Slovenci, osnujejo čisto slovenska društva slovenske omladine, ter naj se skliče vsako leto študentski tabor v Ljubljano, kjer bi se omladina pogovarjala o svojem programu in o drugih važnih vprašanjih.

Oziraje se torej na ta sklep osnovalnega odbora, vprašajo zdalej podpisani vse na Dunaji živeče slovenske študente:

bo državni pravdnik primoran takoj po konfiskaciji naznaniti uredniku konfiskovanega lista, katere odstavke je zasegel. Pravosodni minister je po tem sklepu izjavil, da take določbe ne akceptira.

Državnoborska volitev.

Za časa zadnjega zasedanja deželnega zbora gališkega je poljska stranka utrdila svojo organizacijo s tem, da je centralni volilni komité pooblastila postavljati za vse volitve kandidate in tudi za kurijo veleposestnikov, ki je doslej samostojno postavljala kandidate. Vseled smrti predsednika poljskemu klubu viteza Bencöta imeli so veleposestniki v okrajih Bochnia, Wieliczka, Brzesko voliti državnega poslanca. Centralni volilni odbor je postavil prof. Milewskega za kandidata. Mož je korifeja v valutnih stvarih. Volilci pa ga niso izbrali nego mesto njega volili nekega Wlodeka. Sodi se, da se je to zgodilo vseh upliva vlade. Milewski je namreč nasprotnik take regulacije valute, kakršna se izvršuje, in zato se je vlada postavila proti njemu.

Štrajkujoči delavci.

Glasom najnovejših poročil ni kar nič upanja, da bi kmalu nehal štrajk Dunajskih stavbinskih delavcev. Podjetniki nečejo odnehati, delavci pa tudi ne. Razburjenost mej delavci rase čedalje bolj in včeraj so na nekaterih krajih na Dunaji nastali tudi izgrede. Delavci so napadli redarje s kamni in redarji so jih le iz težka razgnali. Tudi iz drugih krajev se čuje o velikem gibanju delavcev. V Moravski Ostrovici so premogarji začeli štrajkati. Doslej jih je okolu 5000 ustavilo delo, a bati se je, da se jim še drugi pridružijo.

Politična pravda.

Včeraj se je pred kološkimi madjarskimi porotniki začela kazenska obravnava proti članom eksekutivnega odbora rumunske stranke zaradi znanega memorandumu. To preganjanje rumunskih rodojubev je rumunsko prebivalstvo silno razburilo. Ko so se zatoženci peljali v Kološ, bili so skoro na vseh postajah slovesno pozdravljeni, ponekod so se celo velike demonstracije uprizorile. V Kološ je došlo na tisoče Rumunov iz vseh krajev Ogerske in vlada je hitro odposlala precejšnjo vojsko na lice mest da prepreči eventualne demonstracije. V Aradu je mej Rumuni in Madjari radi te pravde nastal krvav boj, kateri so vojaki udušili.

Magnatska zbornica.

V včerajšnji seji magnatske zbornice začela se je razprava o predlogi glede civilnega zakona. Članov zbornice se je toliko zbralo, da nihče ne ve povedati, katera stranka ima večino. Proti predlogi je prvi govoril kardinal Vaszary, primas ogeraki. Skliceval se je na vero, ki uči, da je zakon nerazdružljiv in da kot zakrament spada pod cerkveno jurisdikcijo. Proti njemu sta govorila bivši predsednik državnega računišča Gajzago in pravosodni minister Szilagy. Ugovarjala sta, da bo razveljavljenje zakonov za mnoge zakonske prava sreča, da se država ni nikdar odrekla pravici, stvarjati zakone neodvisno od cerkve in da je jednako zakonsko pravo na Ogerskem nujno potrebno.

Vnanje države.

General Ferron.

Te dni padel je vojni zapovednik v Lyonu, general Ferron, s konja in se tako pobil, da je predvčerajšnjim ponoči umrl. Z njim je francoska vojska izgubila jednega najsposobnejših svojih generalov. Ferron je bil določen kot najvišji zapovednik francoske južne vojske v slučaju vojne z Italijo. Za Francijo je Ferronova smrt hud udarec, zlasti ker je šele pred kratkim na povsem enak način izgubila šefa generalnega štaba, generala Miribela, na katerega so Francozi stavili največ upanja za slučaj vojne.

Ali ste zadovoljni s tem, da se na Dunaji zraven društva „Jug“ in v prijateljski zvezi z njim za čisto slovenske zadeve osnuje čisto slovensko društvo ali ne?

Kdor je za to, da se osnuje slovenske omladine društvo na Dunaji, naj blagovoli svoje ime podpisati na to polo.

Kedar se za osnovo društva oglasi vsaj 25 članov. Skliče se občni zbor, ki bode to reč vzel v roke. Kraj i čas občnega zbora pak se pozneje naznani.

Na Dunaji 5. majnika 1869.

Luka Lavtar — Šuklje — Zelenik — Fr. Levec — A. Artelj — Gruntar — Škaberne — J. Rosina — Ferlin — L. Jenčič — A. Arko — Röthel — Jože Rak — Fr. Wind — J. Walland — Drganc — Lipold — F. Židaršič — Jože Ogrinc — Vencajz — P. Novak — Klemenčič — Ed. Russ — A. Vrete — F. Ferlan — And. Lisjak — Čebular — Janez Benigar — Rad. Zaplotnik — F. Mahorčič — Stare — Ed. Aabel — Drag. Brus — Janez Luzar — Dular — Ed. Pfeifer — Margreiter — Rud. Sadnik — J. Weingerl — J. Kočevar — F. Treun — Košmelj — Klein — Sterger — Zorc.

„Mladiko“ smo hoteli sprva osnovati, večina pa je odločila za „Slovenijo“. Ustanovna seja njena je bila dne 26. maja istega leta. Tačasnega predsednika „Juga“ Ferda Ullricha smo izvolili tudi svojim predsednikom. „Slovenija“ se je takoj učvrstila, „Jug“ pa je poleg nje ob sebi zaspal.

Pogumni Španci.

Na Španskem se prebivalstvo anarhistov tako boji, da jih porotniki že več soditi nečejo. V Barceloni se je to zgodilo, ko je bilo soditi storilce atentata na Liceo gledališče. Vlada je bila v največji zadregi. Škušala je na vse mogoče načine prisiliti porotnike, da bi sodili, a ves trud je bil zaman. Ker torej ni bilo mogoče postaviti porotnega sodišča, postavila je zatožence proti jasnim določbi zakona pred vojno sodišče. Spravila jih je v trdnjavo Montjuich, kjer je vojno sodišče štiri zatožence obsodilo na smrt, dva pa na dosmrtno ječo. To pa hrabrim Špancem zopet ne ugaja in španski listi prinašajo strupene članke zoper vlado, češ, da krši zakone in ustavo.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Deželni predsednik kranjski je imenoval finančnega konceptnega praktikanta v Ljubljani g. Silvestra Domicelja in konceptnega praktikanta pri dolenjevstrijskem namestništvu g. dra. Astona Pilshoferja konceptnima praktikantoma pri politični upravi na Kranjskem. Dovoljujemo si vprašanje: ali zna dr. Pilshofer slovenski?

— (Včerajšnji „Slovenec“) piše koncem svojega državno-zborskega poročila: „Naš radikalni list imel je o dogodkih v konservativnem klubu in glasovanji slovenskih poslancev glede teh (valutnih) predlog par debelo tiskanih telegramov. Škoda za denar in za črnilo, ker ni res, kar poročata omenjena brzojava“. — Kdo zna tako ljubezivo po domače pisati, če ne g. Klun, ki pove katero tudi o črnilu in debelem tisku? Zna biti se je vseh tega „Slovenčeva“ redakcija spokorila, ker je pri včerajšnjih svojih telegramih bolj varčna s črnilom in debelim tiskom nego li je bila prošli teden. Res je dobro, če nas naprednjake in klerikalce vodi tako praktična gospodarska glava, kakor g. Klun! Škoda le, da g. Klun ne pove, v katerem oziru ni res, kar poročata naša debelo tiskana telegrama. Kolikor mi vemo, so prav takisto poročali vsi Dunajski listi in do danes niso ničesar preklicali. Če pa bi imel ves svet živeti v zmoti, naj bo g. Klun tako usmiljen, da stopi iz svojega črnila in razsvetli to solzno dolino!

— (Rešitev sedmorice,) ki je bila tako nesrečno zajeta nad 200 ur v Lugloški jami, obudila je tudi v Ljubljani iskreno veselje. Po javnih lokalih se je včeraj, ko se je zvedela vesela vest iz našega lista, sukal ves pogovor o tej sreči v nesreči. Vzlasti pa se je veselo naglašalo, da je nesrečnikom prišla pomoč uprav iz Ljubljane, po tukajšnjem gozdnem pristavu in znanem preiskovalci kraških jam, gosp. Viljemu Puticku. Zanimivo pa je vedeti tudi nastopno. Kakor vse Ljubljanske kroge zanimal je dogodek v Lugloški jami tudi posebno tukajšnji gozdni urad, kateremu je načelnik g. gozdni svetnik V. Goll, a pristav g. V. Putick. Ker so pribajale čedalje bolj žalostne vesti, da nazadnje ni več upanja rešiti zajetnikov še živih, stopil je g. svetnik Goll k gospodu baronu Heiniu in opozoril ga na zvedena g. Puticka. Gospod deželni predsednik je o tem poročal gospodu namestniku v Gradec in kmalo na to je dobil gosp. Putick poziv, naj se nemudoma odpelje k Lugloški jami. Vse to se je zgodilo od petka na soboto. Brzovlak, s katerim se je vozil g. Putick, moral se je na uradno povelje ustaviti na postaji Peggau, da je g. Putick mogel takoj pred jamo na delo. Ali je potem on neposredno rešil zajetnike, ko se je bilo prišlo v jamo, ni še dognano, — toliko pa je gotovo, da je gosp. Putick napravil prvi smotru primerni načrt in pokazal pot do zajetnikov. In reči smemo: Če bi v tukajšnjih omenjenih krogih ne bilo toliko ljudomilega zanimanja, javaljne bi kdo videl o njih sedem revežev še živih.

— (Slovensko planinsko društvo.) Vzporod ob prihodu „Primorskega planinskega društva“ v Ljubljano in na Bled dne 13. in 14. t. m. V nedeljo dne 13. t. m. 1. Ob 11. uri 32 min. prihod „Primorskega planinskega društva“, katero sprejme in pozdravi „Slovensko planinsko društvo.“ Gostje se spremijo v stanovanja. 2. Skupni obed ob 1. uri pri Maliči (Hotel Stadt Wien). 3. Ob 1/2 3. uri šetnja po Tivoljskih nasadih, event. poset muzeja. Ob 6. uri izlet na „Ljubljanski Grad“. 4. Ob 8. uri zvečer koncert v gostilni g. Ferlinca pri „Zvezdi“ na korist isterske in ljubljanske družbe Sv. Cirila in Metoda. Pri koncertu sodelujeta slavni tamburaški zbor „Jadranska Vila“ iz Sušaka pod vodstvom kapelnika gosp. W. G. Broža in slavno pevsko društvo „Ljubljana“. — Vatopina 40 kr. V p o n e d e l j e k

dne 14. t. m. 1. Ob 7. uri 10 min. odhod z južnega kolodvora na Bled. Prihod v Lesce ob 8. uri 59 min. Odhod na Bled. Zajutrak pri županu gospodu Petercelu. Potem odhod na Grad in vožnja po jezeru. Točno ob 12. uri obeda v Lujizini kopeli. 2. Odhod z Bleda točno ob 2 uri v Lesce in z vlakom ob 3 uri 9 min. v Ljubljano. 3. Prihod v Ljubljano ob 4. uri 48 min. Odhod bratskega „Primorskega planinskega društva“ ob 5. uri 19 min. Odbor „Slovenskega planinskega društva“ svoje člane uljudno prosi, da se blagovoljé polnoštevilno z društvenimi znamenji udeležiti vzprejema na kolodvoru, koncerta in izleta na Bled. Kdor se želi skupnega obeda dne 13. t. m. udeležiti, zglaši se naj do petka 11. t. m. opoludne pri društvenem denarničarju gosp. Sokliču pod Trančo.

— (Pevski večer društva „Slavec“) ki ga je priredilo minulo soboto na čast novo pristopivšim podpornim članom, je bil prav živahen in dobro obiskan. Z mladimi močmi pomnoženi pevski zbor je pod vodstvom marljivega pevovodje gospoda Stegnarja pel mnogo zborov prav dovršeno, isto tako se je še posebej odlikoval društveni kvartet. Iz prijaznosti do bratskega društva so sodelovali Sokolovi tamburaši pod vodstvom g. Jos. Nollija, ki je na občo željo zapel Zajčevo „Domovini in ljubavi“ s spremljevanjem tamburaškega zboru. Izmej govora omeuimo posebno pozdrav predsednika gosp. Dražila vsem navzočim podpornikom, posebno gosp. Franu Hrenu, ki je društvu poklonil večjo vsoto. Gosp. Dražil je nadalje nazdravil Sokolovim tamburašem. Napijalo se je še posebno bratinstvu mej Sokolom in Slavcem, mlajšim pevcem in zborovemu oddelku slovenske opere, pevovodji g. Stegnarju, vodji tamburašev g. J. Nolliju, staremu podporniku in prijatelju društva g. Juvančiču in njegovi soprogii itd. Vse zdravice so se navdušeno vzprejele in je posebno še g. Hrenu priredilo društvo ovacijo, ko je odhajal.

— (Pevskega društva „Ljubljana“ izlet) Zaradi vednega deževanja mej tednom se ni vršil napovedani izlet društva „Ljubljana“ na Šmarno goro. Vender se je zbralo v nedeljo popoldne kakih 20 gospodičin pevk in čez 30 gospodov pevcev z rodbinami in drugo odlično gospodo ter izletelo v Gamelne. Zabave je bilo jako veliko. Mej plesom in domačimi igrami pelo se je neutrudljivo moške, mešane in ženske zборе. Tudi postrežba v gostilni „pri Šraju“ bila je izborna. Le prehitro minil je čas za odhod, ker se je vrnilo čez Šmartno, št. Vid zopet v Ljubljano. Pevsko društvo „Ljubljana“ je zopet skušilo, da ima jako veliko simpatij v narodnih krogih. Zelja je, da bi napravilo še mnogo takih izletov.

— (Valvazorjev spomenik v Ljubljani.) Kakor se poroča uradnemu listu, hoče ministerstvo za pouk in bogočastje po kakem domačem umetniku dati izdelati kip Valvazorjev, ki bi se postavil na kakem javnem prostoru deželnega stolnega mesta. List izreka nado, da bodo lokalni faktorji, zlasti mestna občina Ljubljanska rade volje prevzeli stroške za fundiranje spomenika in za arhitektonsko spodnjo zgradbo.

— (Deželni odbor kranjski) podelil je sirarnici v Rovtahn nad Logatcem za napravo orodja 300 glt. podpore.

— (Poročnikom) je bil imenovan g. Josip Rant, in ne, kakor je bilo po pomoti tiskano, Josip Lant.

— („Slov. učiteljsko društvo v Ljubljani“) priredi pri ugodnem vremenu 10. t. m. izlet v Dobropolje, oziroma Vel. Lašče. Odhod iz Ljubljane opoludne z vlakom. Gosti dobro došli!

— (Izpiti za učiteljsko osposobljenost,) ki so se vršili od ponedeljka dne 30. m. m. pred tukajšnjo izpraševalno komisijo, so se zaključili. Kandidatje za meščanske šole so naredili vsi izpit z dobrim, jeden, g. prof. Bežek iz Gorice, z odličnim vspehom, izmej onih za ljudske šole pa le 3 kandidatje in 8 kandidatinj. Ponavljalne izpite in izpit iz francoščine so naredili vsi kandidatje in vse kandidatnje s povoljnim vspehom.

— (V okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske) je voljen načelnikom gosp. Lorenc Kavčič, c. kr. poštar in posestnik v Medvodah, ker je dosedanji načelnik g. Jakob Matijan, posestnik v Goruji Šiški, zaradi bolehnosti odklonil načelništvu. Namestnikom načelnika pa je bil voljen g. Adolf Galle, graščak v Gorenji Šiški.

— (Na večerajšnji Ljubljanski se-menj) se je priglasilo 918 glav konj in volov,

252 glav krav, 43 glav telet, torej vkupe 1218 glav. Kupčija bila je sploh dobra; najboljšo so se pa prodajali konji, ker je bilo zanje precej vnanjega kupca s Koroškega in Tirolskega a tudi pitani voli so imeli prodajalcem ugodno ceno.

— (Novo šolsko poslopje v Beli peči) na Gorenjskem se bode v kratkem slovesno odprlo in izročilo svojemu namenu. Dosedanja jednorazrednica se bode v novem poslopju razširila v dvorazrednico, kar so že davno želeli prebivalci.

— (Za zboljšanje zdravstvenega stanja v Idriji) marljivo dela dotična komisija, ki je te dni imela zopet sejo. Razgovarjalo se je o potrebi zgraditi bolnico in naročila je komisija g. inženjerju Svobodi, da najde za bolnico primeren prostor, in izdelala načrte in proračun. Glede potrebnih delavskih oziroma spalnih hiš je izjavil načelnik komisije, da bode rudniški erar tudi na dalje oziral se na dejanske potrebe. Izdelal se bode načrt za regulacijo jednega dela mesta, da se vsaj polagoma odpravijo nedostatki. Za zboljšanje pitne vode se je storilo potrebno posebno pri studencu „Na tomu“, kjer so se vložile nove železne cevi in se je izvršilo še nekaj drugih del.

— (Zdravnikom za Slatino) je imenoval dež. odbor štajerski nekega mladega madjarskega žida, ki je še le pred kakim pol letom promoviral in nima uobene prakse. Popolnoma prezrla pa sta se dva domača zdravnika, štajerska Nemca, ki imata oba že desetletno prakso in je jeden še poseben specialist za operacije. Zanimivo bi bilo zvedeti, po kakem potu je prišel mladi madjarski žid do te službe.

— (Klub „Tomislav“ na Dunaji) priredi dne 10. t. m. svojo III. redno skupščino z nastopnim vzporedom: I. Čitanje zapisnika; II. Izvestje odbora; III. Stučajnosti. Lokal: Steinerjeva restavracija „hotel Nagler“, III. Rennweg 59. Slovenski gostje dobrodošli!

— (Novi Zagrebški nadškof dr. Posilović) bode bržkone še le v drugi polovici bodočega meseca mogel zasesti svoje mesto, ker pred sredo meseca junija ne bode prvega konsistorija v Rimu, ki mu bode podelil pallium.

— (Hrvatska biciklistična zveza.) Ker vlada ni potrdila pravil za zvezo hrvatsko slovenskih biciklistov, je sklenil biciklistični klub „Hrv. Sokola“ na izrednem občnem zboru, ki je bil minulo soboto, da se ustanovi zveza hrvatskih biciklistov. Volil se je nov odbor in je bil predsednikom izvoljen dr. H. Hinković

— (Hrvatsko narodno gledališče v Zagrebu) Jutri sredo dne 9. in v petek dne 11. t. m. nastopi gospa Borštnikova kot gost na Zagrebškem narodnem gledališču in sicer prvi večer v Ibsenovi „Nori“, drugi večer pa kot Claire v „Fužinarju“.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Lugloški zajetniki — rešeni.) Česar ni nihče več pričakoval, to se je vender zgodilo. Gradčani, ki so bili devet dni zajeti v Luglochu so vsi rešeni. Zasluga zato gre v prvi vrsti gozdnemu pristavu v Ljubljani, gosp. Puticku, znamenitemu raziskovalcu kraških jam. Dokler ni bilo njega na lice mesta, vršila se je vsa rešilna akcija brez sistema, brez premisleka, tako nerodno, da je ostra, proti političkim organom Graškim naperjena pisava raznih listov povsem opravičena. G. Putick je takoj dogovorno s poznavalci terena določil načrt, po katerem se je vršila rešilna akcija. Določil je, da je jezove, kateri so bili zopet opuščeni, iz nova narediti, vsaj tako močne, da morejo vodo pol ure zadrževati. Vojaki so v tem razstrelili skalovje, tako da se je uhod razširil. Ko je bilo to gotovo, zajezila se je voda in g. Putick je postavljajoč svoje življenje v nevarnost, prvi splezal v jamo. V 25 minutah se je vrnil in prinesel veselo vest, da zajetniki živé. Številno občinstvo je bilo radostno izven sebe. Kar je bilo narediti, se je hitro naredilo in potem so šli g. Putick v spremstvu potapljalca Fischerja in nekaterih drugih gospodov v jamo in začeli zajetnike spravljati na dan, kjer so jih ljudje presrečno pozdravljali. Ko so bili okrepani, odpravilo jih je rešilno društvo v Gradec, le jeden, dijak Hayd, je bil tako slab, da je moral ostati v Peggau. Rešeni zajetniki pripovedujejo, da so pač imeli nekaj kruba in sira pri sebi, a ko jim je tega zmanjkalo, so uživali aveče, katere so pri sebi imeli. Bili so ves

čas pri zavesti in z nepopisnim veseljem slišali prve detonacije, sluteč, da se bližajo rešilci. Svidenje s sorodniki in znanci je bilo zelo galsljivo. Cesar je brzojavnim potem sporočil rešiteljem svoje priznanje. Ko se je njegova brzojavka prečitala pred jamo, nastala je mej zbranim občinstvom velika navdušenost, vse je hitelo izkazat z ovacijami rešiteljem zasluženno priznanje.

* (Svakinja naše cesarice) vojvodinja Amalija bavarska, vdova lani umrlega vojvode Maksa Emanuela bavarskega, najmlajšega brata naše cesarice, in sestra princa Ferdinanda Koburžana, sedanjega kneza bolgarskega je v nedeljo v starosti 46. let v Monaku umrla.

* (Dinamitardi pred sodiščem.) Včeraj se je v Pragi začela kaz. razprava proti štirim dinamitardom. Zatoženci: 20letni tesar Šmida, 20letni kočijaš Švaba, 35letni postopač Natali in 18letni tovarniški delavec Kolač, ukradli so bili 17. decembra l. l. v Rakovnicu pri Pragi 32 kg dinamita in z njim storili štiri proti židom naperjene atentate. Dne 18. decembra l. l. vrgli so bombo v hišo židovskega odvetnika dra. Wolfa v Rakovnicu. Eksplozija je prouzročila precejšnjo škodo. Dne 2. februarja t. l. so prouzročili eksplozijo dinamične bombe na Rakoniškem mostu, dne 4. februarja pa eksplozijo na vrtu žida Popperja. Pisarili so tudi pretilna pisma in od posameznikov izsilili tudi večje ali manjše zneske. V pismih na razne javne funkcije narje so grozili, da razstrele le Rakoniško sinagogo in železniški most, a pripravljali so se po lastni izpovedi tudi na atentat na žida dra. Friedla in na kaznilnico v Rakovnicu.

Brzojavke.

Dunaj 8. maja. V poslanski zbornici se je danes začela razprava o valutnih predlogah. Zanimanja za debato ni skoro nič. Finančni minister Plener je naznanil, da se je z Wekerlom privatno porazumel. Mladočeh dr. Foit je konstatoval popolni neuspeh regulacije valute. Abrahamowicz je predlagal, naj se ne določijo nikaki mejtermini, do kdaj je te ali one državne note vzeti iz prometa, nego samo končni termin. Sedaj je začel Liechtenstein govoriti.

Dunaj 8. maja. Poslanca Klun in Povše pravita, da sta v klubu glasovala proti valutnim predlogam in da hočeta to storiti tudi v zboru.

Dunaj 8. maja. Glede minole krize v Hohenwartovem klubu čujem, da je grof Taaffe uplival na Hohenwarta, da je preklical svojo resignacijo.

Budimpešta 8. maja. V magnatski zbornici se danes nadaljuje debata o civilnem zakonu. Razni liberalni magnatje dobili so z Dunaja dopisnice, v katerih se grozi z dinamičnim atentatom na zbornico, če ne bodo glasovali z duhovščino. Patrijarh Branković je v imeni pravoslavne cerkve govoril zoper predlogo, grof Bela Szechenyi je govoril za predlogo. Ko so mu somišljeniki ploskali, rekel je predsednik: Ploska se v gledališču, ne v zbornici.

Budimpešta 8. maja. V magnatski zbornici zavzeli so vsi ogerski dvorni dostojanstveniki, Lvovski vojni zapovednik princ Windischgraetz in drugi svoja mesta. Vsi so nasprotniki predlogi o civilnem zakonu. Situacija je vsled tega postala jako kritična. Wekerle je izjavil, da odstopi takoj, če propade predloga, ker mu je prihod dvornih dostojanstvenikov v magnatsko zbornico dokaz, da mu krona več ne zaupa.

Kološ 8. maja. V pravdi zoper člane rumunskega eksekutivnega odbora se je včeraj konstituiralo porotno sodišče. Porotniki so vsi Madjari, takisto tudi tolmači. Sodišče je sklenilo, da morajo vsi zagovorniki madjarski govoriti. Jeden zagovornik je vsled tega odstopil, drugi pa so oglasili ničnostno pritožbo.

Sofija 8. maja. Stambulov sporočil je sultanu brzojavno izraz udanosti, kateri se je sklenil na ljudskem shodu, proseč ga, naj ohrani Bolgarom svojo naklonjenost. Sultan se je z laskavimi besedami zahvalil.

Bukurešt 8. maja. Narodna stranka priredila je velikansko demonstracijo zoper postopanje Madjarov napram Rumunom in zoper preganjanje rumunskih rodoljubov. Tukajšnje demonstracije se je udeležilo nad 200.000 osob. Tudi v drugih mestih so bili taki obhodi.

Rim 8. maja. Papež je danes daroval slovesno sv. mašo, proseč Bogorodico, pokroviteljico Ogorske, da bi v magnatski zbornici propade cerkvenopolitične predloge.

Razirjeno domače zdravilo. Vedno večja praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni pliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 4 (16—6)

Umrli so v Ljubljani:

5. maja: Alojzij Cesarec, magacinarjev sin, 14 mesecev, Kravja dolina št. 2. — Marija Mirtič, delavčeva hči, 17 mesecev, Kolodvorske ulice št. 4. — Mihajl Bergant, umirovljeni pismonoša, 69 let, Dunajska cesta št. 15. — Lucija Kokail, gostija, 83 let, Sv. Petra cesta št. 11.
6. maja: Frančiška Simončič, kuharica, 33 let, Florijanske ulice št. 38. — Antonija Podkrajšek, mag. ekonoma hči, 16 let, Rčne ulice št. 8. — Jera Vidmar, hišnega oskrbnika žena, 64 let, Fran Josipova cesta št. 9.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. maja	7. zjutraj	735,7 mm.	8,6° C	sl. sev.	obl.	2-10 mm
	2. popol.	734,8 mm.	13,0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734,6 mm.	9,8° C	sl. vzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 10,5°, za 1,9° pod normalom.

Dunajska borza

do 8. maja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	30	„
Avstrijska zlata renta	120	20	„
Avstrijska kronska renta 4%	97	95	„
Ogerska zlata renta 4%	119	25	„
Ogerska kronska renta 4%	95	05	„
Avstro-ogerske bančne delnice	9	8	„
Kreditne delnice	353	65	„
London vista	124	9	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	17 1/2	„
20 mark	12	28	„
20 frankov	9	93	„
Italijanski bankovci	44	70	„
C. kr. cekini	5	93	„

Do 7. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	25	„
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	75	„
Kreditne srečke po 100 gld.	196	—	„
Ljubljanske srečke	23	25	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—	„
Papirnati rubelj	1	33 1/4	„

Uradnik

29 let star, s stalno službo in z letno plačo 600 gld., želi takoj z gospodično ali mlado vdovo brez otrok, koje starost ne sme 25 let presegati, v zakon stopiti. — Ponudbe s fotografijo, koja se na zahtevanje vrne, naj se pošljejo pod šifro A. B. do 18. t. m. v Divačo, Primorsko. (516)

Privatni uradnik

zmožen vsakojakega odvetniškega in notarskega uradovanja v slovenskem in nemškem jeziku ter izurjen v slovenski in nemški stenografiji, išče tem zmožnostim primerne službe. Nastop 1. julija t. l. — Ponudbe naj se pošljejo upravištvu „Slov. Naroda“ pod „zmožnost in spretnost“. (495—2)

Nadzornik

se išče za premogokop v južnih krajih. Pogoji ugodni. Vzprejme se mlad, krepak mož, izkušen v delu, ki zna dobro pisati. — Ponudbe naj se pošljejo z znamko „H. S. 50“ upravištvu tega lista. (510—2)

Naznanilo in priporočilo.

Podpisaneec si usoja naznanjati spoštovanemu p. n. občinstvu, da je začel izvrševati

tapecirarski in dekoraterski obrt

v Florijanski ulici št. 22.

Trudil se bode vsikdar, ustrežati častitim svojim naročnikom z ukusnimi, solidnimi in modernimi izdelki po najnižji ceni ter bode prevzemal in kar najtočneje izvrševal vsakovrstne v njegovo stroko spadajoče poprave; zategadelj se nadeja, da ga bode slavno p. n. občinstvo skoro počastilo z mnogobrojnimi naročili. Priporočujoc se, mu je čast beležiti

z odličnim spoštovanjem

Adolf Klarer

(517—1)

tapecirar in dekoratér.

Iščejo se nujno: (515)

Salonska plačilna natakarica za Celje; kočijaž z jako dobro plačo; več priprostitih in finejših kuharic in hišna za Ljubljano in drugod. — Več v posredovalnici **G. FLUX**, na Bregu št. 6.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnice, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 8 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stopra od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genevo, Gurth, Bregnice, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 44 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stopra od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stopra od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " " "
" 9. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—102)
" 11. " 15 " dopoldne " " "
" 6. " 20 " zvečer " " "
" 9. " 53 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

V najem se dajo

vsled smrti posestnice **Potočinove v št. Petru pri Zidanemmostu** ležeča

posestva

in sicer: velika hiša (razun 3 sob.) v kateri je do zadnjih let bila velika krčma, potem mala hiša in jednonadstropna večja hiša, veliki hlevi, kleti, lepi vrtovi, polja, travniki, velik kozolec, velika poslopja za trgovino z žitom ali družimi dež. pridelki.

Vsa ta poslopja so prikladna za večjo krčmo in trgovino. Prostorji za krčmo so meblovani, v obokanih velikih dobrih kletih so sodi vsake velikosti, klaje za več glav živine na rastilu. Novi savski most pri Radečah se dela mej temi hišami, ki se hočejo v najem dati. — V tem kraju je dosti prometa, tovarna za cement, in za olje; plavičarji so bili v tej hiši redni gostje. — Te hiše so blizu velike železniške postaje na **Zidanemmostu** in vstric **Radečam**, vezane v bodoče po železnem mostu. Eventuelno se odda in prodaja na tem mestu nahajajoči se **brod**. Ogleđa se vse lahko vsak dan; pismena vprašanja se naj pošljejo: (509—3)

dr. Gv. Srebre-tu v Brežicah,
ali **dr. Slanc-u v Novem Mestu.**

Vabilo

seji občnega zbora
okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Dnevni red:

1. Poročilo nadzorništva o računu za leto 1893.
2. Izločitev udov.
3. Volitev jednega uda v načelnništvo.
4. Volitev petih udov v nadzorništvo.
5. Razni predlogi.

Seja bode na **binškošni ponedeljek**, to je **dné 14. majnika t. l.** v novem šolskem poslopju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri dopoldne.

V Ljutomeru, dné 30. aprila 1894

(514)

Kukovec, ravnatelj.

J. ANDĚL-A

novo izumljeni

prekomorski prašek

ugonablja prav sigurno:

ščurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešičke, ptičje prašice, sploh vse žuželke.

== Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andělovi plakati. ==

Tovarna in razpošiljalnica: (784—10)

J. ANDĚL, drogerija „pri črnem psu“,
v Pragi, Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri **Albinu Šilčar-Ji**, Dunajska cesta št. 9.

NOVO!

Paulinova

(821—9)

Kranjska vinopivnica

v Ljubljani, Slonova ulica šte. 52

toplo priporoča

namizno vino:

Istrijanca rudečkastega	liter po	24	kr.
" " rudečega	" "	28	"
" " belega	" "	28	"
Tirojčca rudečega	" "	28	"
" " belega	" "	28	"
Dolenjskega evička rudečkastega	" "	32	"
" " belega	" "	32	"

Specijalno vino:

* Burgunderja rudečega	liter po	40	kr.
* Sisljanerja belega	" "	40	"
* Zelenike (Riesling) belega	" "	48	"
* Teranca rudečega	" "	48	"

Pivo:

Fino **Bavarsko črno**, iz občeznane pivarne Kundl (ustanovlj. 1658) bavarski bokal (1/2 litra) 11 kr.

V množini nad 10 litrov, v steklenicah v hišo stavljen, ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezadavčeno po 6 kr. Na debelo mnogo ceneje.

☞ Za pristnost vsako jamstvo. ☞

One z * zaznamovane vrste so iz občeznane vinokletarstva kneginje Hohenlohe.

NOVO!